

dem. De skulle straffes som medbeclagtige i den Ulykke, der er skeet; thi de kunde og burde have forhindret Duellen.

Ordføreren: Jeg troer at burde gjøre den Bemærkning, at det Lovudkast, vi behandle, ikke angaaer Alt, hvad der i Samfundet maa betragtes som Brøde, men kun saadan Brøde, der fortjener at stemples som Forbrydelse. Fordi vi staae paa samme Standpunkt som Lovudkastet og mene, at Duel ikke skal straffes undtagen under særlige Omstændigheder, derfor bifalde vi ikke Duel, endfige at vi føre noget Forsvar for den; men vi overseer ved Burderingen af dens criminelle Væsen ikke, at den er udsprungen af Motiver, som man ikke lettelig nogensinde fuldstændig kan misbillige, som i alt Fald for den Paagjældende kunne have virket med uimodstaaelig Magt, og det er derfor, og fordi Duellen ogsaa i Øvrigt er væsentlig forskjellig fra de i Capitlerne om Drab og Legemsbestabigelse omhandlede Forbrydelser, at vi troe, at Lovudkastet har truffet det Rette. Øvrigt skal jeg bemærke, at naar Mindretallet nu selv synes at betragte det som rigtigt, at der i Tilfælde af Duel alene skulde indtræde offentlig Paatale; naar der var skeet betydelig Ulykke, vil netop et saadant Resultat opnaaes ved Lovudkastets Regel i § 205, men derimod ikke, naar Mindretallets Forslag maatte seire. Skal nemlig Duel gaae ind under de almindelige Regler om Legemsbestabigelse, indtræder allerede offentlig Paatale efter § 200, saasnart Duellen har medført Saar eller Noget, der overhovedet kan betragtes som Skade, medens Lovudkastets § 205 kun kjender saadan Paatale, naar der er indtraadt en saa væsentlig Skade, at den kan karakteriseres som Lemkæstelse, eller et af de vigtigere Organer er bestabiget eller gjort ubrugeligt (§ 201). Med Hensyn til Secundanterne er det ganske vist en naturlig Opfattelse, at deres Tilstedeværelse indeholder en Formildelse af Duellens Farlighed, og at der derfor under sædvanlige Forhold ikke bør sættes Straf for deres Nærværelse; at betragte dem som medbeclagtige i Drab eller Legemsbestabigelse turde vistnok være ganske urigtigt.

Safs: Ja, jeg sthyber i Grunden det ærebe Medlem af Mindretallet, der talte sidst, Tal for den Elegie, han offrede paa mig; men jeg troer ikke, at den passer; thi ganske vist ere baade han og jeg, naar vi erkjende Christendommen for Sandhed, forpligtede til at bevirke, at det kommer til Fred og Forlig imellem Folk, istedetfor til Ufred og Strid, men hvor vi ikke kunne bevirke dette, bliver det Spørgsmaalet, om ikke en saadan let og hurtig Afgjørelse paa staaende Fod er bedre, end aarlang Riv og Nag og Splid. Det var fra dette Standpunkt, jeg vilde bede Sagen betragtet.

Madvig: Jeg vil blot sige et Par Ord, fordi jeg vil stemme for Bibeholdelsen af Capitlet om Dueller, men dog ikke vil lade staae uimodsagt, hvad der er blevet hitted nu og tidligere, at man ved at stemme for Capitlets Bibeholdelse, bifaldt Dueller som en god Maade at afgjøre Strid paa, eller tiltraadte den Betragtning at Dueller ofte udgik af ædle Bevæggrunde; ja, det kan være, at Bevæggrundene ikke ere slette, men det kan ogsaa ikke være. Vi sætte en ringere Straf for Dueller, fordi vi erkjende, at der bestaaer en Fordom, som det var ønskeligt kunde fjernes, men som vi, saalænge den bestaaer, maae slude os i, at Enkelte bøie sig for; vi kunne ikke belægge dem, der bøie sig og ifølge deres Stilling nødes til at bøie sig for en saadan Fordom, med de strengeste Straffe. Naar vi belægge Dueller med meget strenge Straffe, saa blive disse ikke eregvere, fordi man søger, at det ikke gaaer an, at eregvere dem. Jeg udtaler dette, fordi jeg erkjender, at saaledes, som vore Forhold nu ere, kan man ikke ganske fjerne Dueller. Om vi ogsaa forbød dem, hvorledes vilde man da troe, at det under den nuværende Samfundstilstand vilde være muligt at hindre en dansk Officeer fra at duellere med en fremmed Officeer, af hvem han blev udfordret. Der gives altsaa en Fordom, en Mening, som der hører en større Sjælsstyrke til i ethvert Tilfælde at modsætte sig, end vi kunne forlange af Alle. Vi kunne maaskee fra det strengeste Standpunkt forlange, at en Mand skulde bære den Foragt, som den offentlige Mening, ifølge den herskende For-